PORTAL OBERT

ANY XXIV - NÚM. 88 - DESEMBRE DEL 2007 - REVISTA DEL SEMINARI CONCILIAR DE BARCELONA

Vosotros sois la luz del mundo
(Mt 5, 14)

BEATIFICACIÓN MÁRTIRES DE ESPAÑA

Roma 2007

1934 • 36 • 37

Portal Obert 25 Anys

498 MÁRTIRES DEL SIGLO XX

CONTINGUT

2 Editorial
3 Nous reptes en la inauguració del curs
4 Crònica
6 Beatificacions
8 Bisbats
9 Seminari a l'estiu
10 Els nous seminaristes
12 Seminari Menor
14 Ordenacions
16 Consistori Cardenalici
18 Història
19 Amics del Seminari
- Gna. Dolors

PORTAL OBERT
Num. 88 - Desembre de 2007.

Director: *Mn. Andreu Oller*
Redacció: *Fernando Acosta, Ramon Batlle i Josep Teixidó*
Fotografia: *Fernando Acosta* i *Eduard de Ribot*
Maquetació: *Carlos Barroso i Josep Teixidó*

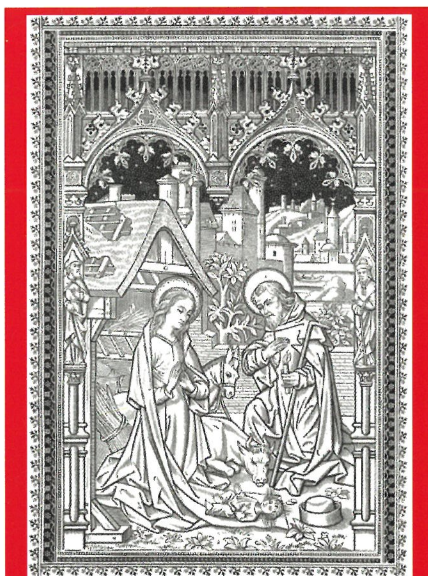
Edita:
Seminari Conciliar de Barcelona
C/ Diputació, 231
08007 BARCELONA
Tl. 93 454 16 00 - Fax 93 454 90 12
Correu electrònic:
seminari@seminaribarcelona.net
Impressió:
Gràfiques Ossó, S.L. Tl.936661342
Dipòsit Legal: B-43509-86
www.seminaribarcelona.net

UN CURS "REPICAT"

Aquest curs 2007-08 l'hem començat "ben repicat", i esperem que hi continuï, no tant per l'enrenou com per la joia i la vitalitat eclesial que indica.

Al cap d'un mes d'iniciar el curs, tot el seminari vam anar a Roma per a la beatificació d'en Josep Casas Ros, seminarista de Barcelona màrtir. Aquesta beatificació ha marcat i marcarà profundament tots els dies d'aquest curs. Ell ens serà un esperó per a viure amb més entrega la nostra vocació al servei del Poble de Déu. Com en el beat Josep Casas, també volem que en nosaltres tingui un lloc ben central l'eucaristia, i que l'estimació a la Mare de Déu ens acompanyi sempre per dirigir-nos més cap al seu Fill, Jesucrist.

Lligat amb el color vermell de la sang del seu martiri hi va el color púrpura de cardenal que Mons. Lluís Martínez Sistach va rebre el passat 24 de novembre. També ell està ara cridat a tenir una sol·licitud més gran per tota l'Església, estesa d'Orient a Occident. I això, fins a vessar la sang. I com ell, hi estem també cridats, en certa manera, tots els seus diocesans i els de les diòcesis sufragànies.

Us desitgem un SANT NADAL

El tercer esdeveniment que marcarà profundament aquest curs serà la celebració dels 25 anys de la nostra revista, "Portal Obert". Amb ell s'han obert les portes del Seminari a tots aquells qui, al llarg d'aquests anys, l'heu anat rebent i, per mitjà d'ell, l'heu conegut més i l'heu estimat més intensament.

El contrapunt agredolç ve donat pel fet que les Germanes Carmelites Missioneres no podran continuar mantenint el servei que han fet durant 85 anys al Seminari. Ja cal que preguem i treballem per les vocacions consagrades i ordenades! I, amb elles, també ens deixarà Mn. Eusebi Mansilla, que tant de bé ha fet al Seminari, i no només durant els seus 27 anys d'administrador. Però sempre el portarem al cor i no el deixarem pas sol! Tant a les Germanes Carmelites Missioneres com a Mn. Eusebi li volem fer arribar el nostre més gran i sincer agraïment per haver contribuït d'una manera tan decisiva al bé del Seminari Conciliar de Barcelona durant tants anys: Moltes gràcies!

Mn. Josep M. Turull
Rector

SI VOLEU COL.LABORAR AMB UN DONATIU PODEU FER-HO A:
CC/ 2100-1047-91-0200096265

NOUS REPTES EN LA INAUGURACIÓ DEL CURS

Foto del grup al final dels exercicis

Hem començat un nou curs i, com tots els cursos, està carregat de nous reptes per a la vida cristiana que junts compartim en el Seminari. Alguns els tenim ben previstos, altres ens sortiran al pas, però tots ells els afrontem amb molt bon ànim i amb la confiança posada en el Senyor. Amb aquesta bona disposició, i seguint la tradició dels últims anys, el dimecres 26 de setembre, al vespre, vam iniciar el nou curs d'una manera oficial, però alhora fraterna i familiar. Mons. Lluís Martínez Sistach, arquebisbe metropolità de Barcelona, i ara ja nou cardenal de l'Església, acompanyat de Mons. Agustí Cortès, bisbe de Sant Feliu, va inaugurar el nou curs dels Seminaris Major i Menor on hi ha els seminaristes d'aquestes dues diòcesis.

L'acte començà a la sala Sant Jordi, on ens vam ajuntar els seminaristes i l'equip del seminari amb els nostres bisbes. Primer va intervenir Mn. Josep Maria Turull, rector del Seminari, que va situar com a fet destacat del nou curs la beatificació del seminarista Josep Casas Ros, que és el repte més important i joiós que dóna color al curs i alimenta substantivament la vida del Seminari. A hores d'ara, cal dir que el Seminari en ple ha peregrinat a Roma per viure aquest important esdeveniment per a les nostres esglésies diocesanes i per a l'Església universal, com és la beatificació de 498 màrtirs del segle XX a Espanya. I entre ells, el nostre seminarista.

El Sr. Rector va referir-se també a les obres de remodelació de l'entrada de l'edifici, com a signe d'estimació del Seminari i de confiança en el futur. Un altre esdeveniment que va anunciar i que està marcant aquest curs, és el fet que la comunitat de Carmelites Missioneres no podrà continuar el seu servei al Seminari a partir del proper Nadal. Els seminaristes van rebre la notícia amb tristesa i sorpresa. Valorem molt el servei atent i entranyable de les nostres estimades religioses d'acompanyar la vida seminarística durant tant de temps. El Sr. Rector va acabar el seu parlament donant la benvinguda al nou delegat de Pastoral Vocacional de Sant Feliu, Mn. Joan Pere Pulido, que compaginarà aquesta tasca amb la de secretari del bisbat de Sant Feliu.

A continuació, va parlar el bisbe Agustí, que va compartir el camí pastoral que es va fent a la diòcesi santfeliuenca. El nou cardenal, Mons. Lluís Martínez Sistach, va cloure aquesta primera part exhortant-nos a viure aquest any de gràcia tot aprofitant el testimoni del nou beat, que és tan proper al Seminari.

L'acte següent va ser la celebració de l'eucaristia a la capella de Seminari i en la que vam comptar amb la presència del rector del Seminari Interdiocesà, Mn. Norbert Miracle. Després vam passar al menjador del Seminari on ens esperava la comunitat de Carmelites Missioneres. Un emocionat i llarg aplaudiment va fer palès l'agraïment i l'estimació que els té tota la família del Seminari. Un bon sopar de festa va cloure la inauguració del curs.

Altres reptes no esmentats els tenim presents i els anem preparant i afrontant a mesura que anem avançant en el curs, com són els 40 anys de la Facultat de Teologia de Catalunya, els 200 anys del naixement de sant Antoni M. Claret, els 150 anys de les aparicions de la Mare de Déu de Lourdes i la Jornada Mundial de la Joventut amb el Papa a Sidney, ja a l'estiu. Així mateix cal destacar un fet molt important per a la nostra església diocesana: es tracta de la creació de Mons. Lluís Martinez Sistach com a nou cardenal de l'Església. El Seminari s'ha alegrat amb aquesta designació i li ha manifestat el seu suport en aquesta important missió que el Sant Pare li ha encomanat. És així que vam acompanyar-lo en els actes del Consistori en què es crearen els nous cardenals a Roma.

Amb tots aquest reptes que ens ofereix el Senyor en aquest curs li demanem que ens ajudi i ens il·lumini en l'exercici de les nostres respectives missions, aplegats en una única església entorn els nostres bisbes i amb el nostre nou cardenal.

Mn. Andreu Oller
FORMADOR

CRÒNICA

SETEMBRE

El nostre curs **2007 – 2008** ha tingut un començament bastant dinàmic, carregat de grans esdeveniments.

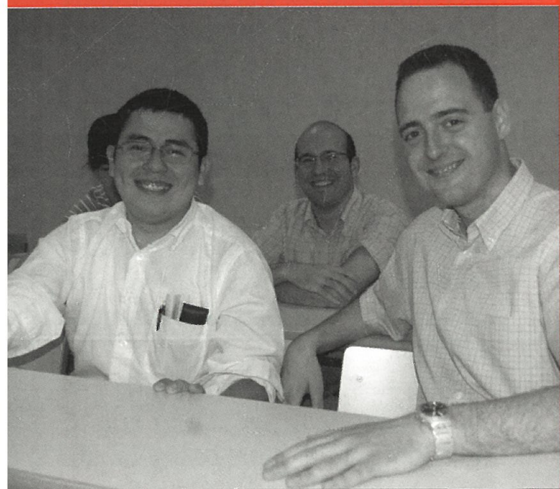
Vam arribar el **dia 14 de setembre**, festa de l'exaltació de la Santa Creu, i tots, com una gran família, ens reunírem per organitzar-nos en les nostres comunitats, tot donant la benvinguda als nous.

El **dia 16** vam sortir cap al Miracle, on vam participar dels exercicis espirituals, predicats per Mn. Joan Llidó, de Castelló, que van durar fins al **dia 22**.

Dilluns 24, la Mare de Déu de la Mercè, vam viure l'ordenació diaconal dels nostres companys i amics Miquel Ramon i Sergio Notó, i la presbiteral de Mn. Bruno Bérchez i Mn. Alfred Sabaté, alegria multiplicada. Aquest darrer va presidir la seva primera eucaristia al Seminari el dia **28** de setembre.

El curs dins del Seminari es va iniciar el **dia 25, i el dia 26**, amb l'assistència dels nostres bisbes, Lluís Martínez i Agustí Cortès, va tenir lloc la inauguració. Vam tenir discurs, eucaristia i sopar, una molt bona forma de començar, animats pels nostres pastors.

Final de curs al Seminari

OCTUBRE

El mes d'octubre va començar amb el simposi "El ministeri eclesial i les confessions cristianes". El **dia 3** es va inaugurar el curs a les facultats, amb una eucaristia i un acte acadèmic.

El **dia 9 d'octubre** va presidir la seva primera eucaristia al seminari Mn. Bruno Bérchez, i la gran notícia es va fer pública el **dia 15**: el nomenament del nostre arquebisbe com a cardenal, una gran alegria per a tots.

Continuàrem amb el nostre viatge a Roma per la beatificació dels Màrtirs d'Espanya, entre els quals es trobava Josep Casas Ros, seminarista del nostre Seminari. Van ser una experiència inoblidable, aquests quatre dies (**del 26 al 29**), en els quals vam compartir aquesta alegria amb milers d'espanyols i amb l'Església universal.

AGENDA

DESEMBRE

Diumenge 2 de desembre: ordenació de preveres al servei de la diòcesi de Terrassa de Mn. Txema Cot i Mn. Carles Cahuana, que havien estudiat al nostre Seminari.

Dies 5 i 6 de desembre: recés espiritual al Seminari.

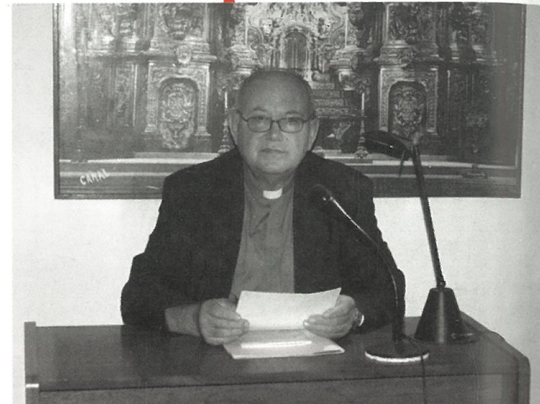
Dia 7 de desembre: Vetlla de Pregària de la Immaculada a la Basílica de la Mercè.

El dia 13 de desembre: Celebració penitencial del seminari.

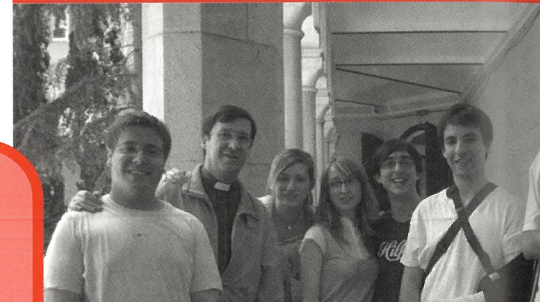
Dia 20 de desembre: celebració d'acció de gràcies per les Germanes Carmelites Missioneres, que durant tant de temps i amb tanta cura han servit a aquesta casa i també per Mn. Eusebi Mansilla

GENER

Dia 7 de gener: Convivència del Seminari a Montserrat.

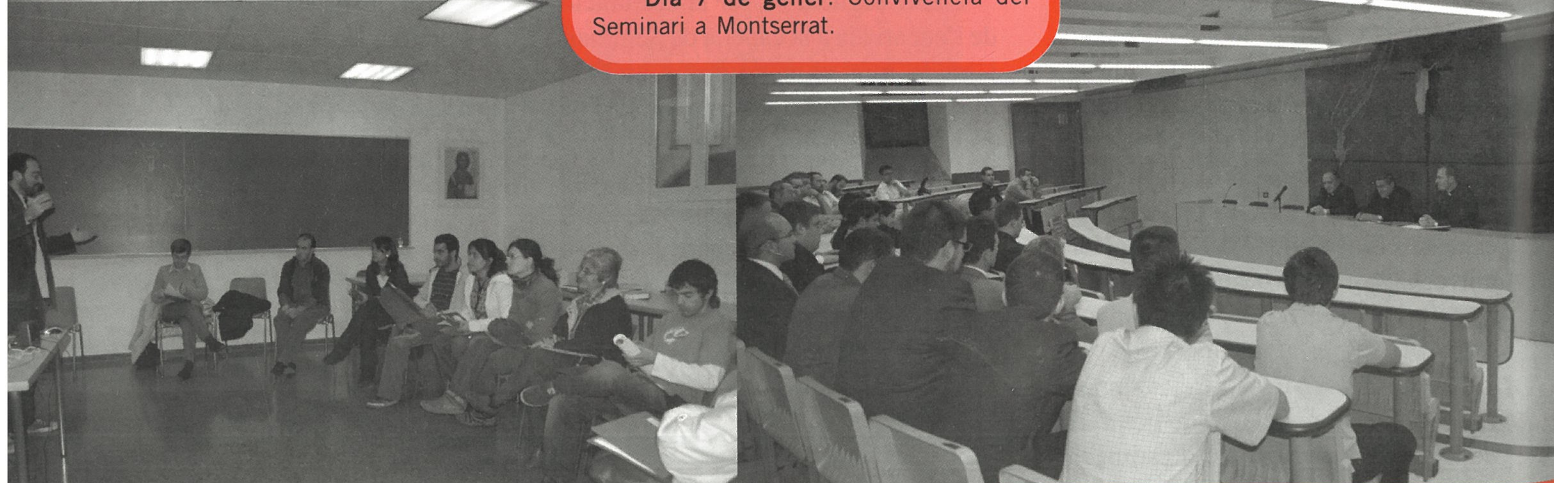
Mn. Joan Llidó, predicador dels Excercicis

Cel.lebració de final de curs a les Facultats

Viatge a Roma per a les beatificacions

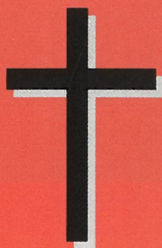
Jornada de Pastoral de Joventut

Inici de curs del Seminari

RECORD PELS NOSTRES BENEFACTORS DIFUNTS

El 5 de novembre hem celebrat la missa per tots els amics i benefactors del Seminari Conciliar de Barcelona cridats a la casa del Pare. A continuació recordem els noms dels benefactors difunts dels quals n'hem tingut notícia al llarg d'aquest any.

Josep O. Adroer i Calafell
Núria Albiol de Chinchilla
Jaime Labori Comas
Ana Rosa Monegal Bofill
Juli Panyella Sunyé
Montserrat Prat Brugulat

Manuel Serdà Torelló
Santiago Udina
Antoni Vendrell Moré
Jesús Mir Amorós
Antonio Mª Muntañola Tey
Mn. Josep Pons Rovira

Preguem per ells i per tots els amics i familiars difunts del Seminari.
Que continuïn col·laborant des del cel intercedint per les vocacions sacerdotals.

Nomenament de Cardenal de l'arquebisbe Lluís

Exercicis espirituals al Miracle

Viatge a Roma

NOVEMBRE

El **4 de novembre** vam assistir a l'ordenació presbiteral de Mn. Andreu Rodríguez i Mn. Joan Làzaro, de la diòcesi de Terrassa i el mateix dia va tenir lloc una missa en acció de gràcies per les beatificacions a la Catedral de Sant Feliu.

El dia següent, **5 de novembre**, tot el Seminari es va reunir a la Capella Major, juntament amb els nostres benefactors, familiars i amics, per celebrar l'eucaristia en memòria dels nostres difunts.

Dimecres dia 7 vam celebrar amb les Germanes Carmelites Missioneres de la comunitat del Seminari la missa en el dia del seu fundador, el beat Francesc Palau. **Divendres 9** vam marxar a Caldes de Montbui a gaudir del primer dia de recés del curs, predicat per Mn. Josep Anton Arenas, director espiritual del Seminari. **El diumenge 11** va tenir lloc al Seminari la XIII Jornada d'Animadors de Pastoral de Joventut, en la qual van participar els seminaristes. A la tarda, es va celebrar l'eucaristia d'acció de gràcies per les beatificacions a Santa Maria del Mar; un cap de setmana intens, però amb molts fruits.

Dilluns 12, el senyor arquebisbe va reunir-se al Seminari amb els rectors de les parròquies on col·laboren els seminaristes.

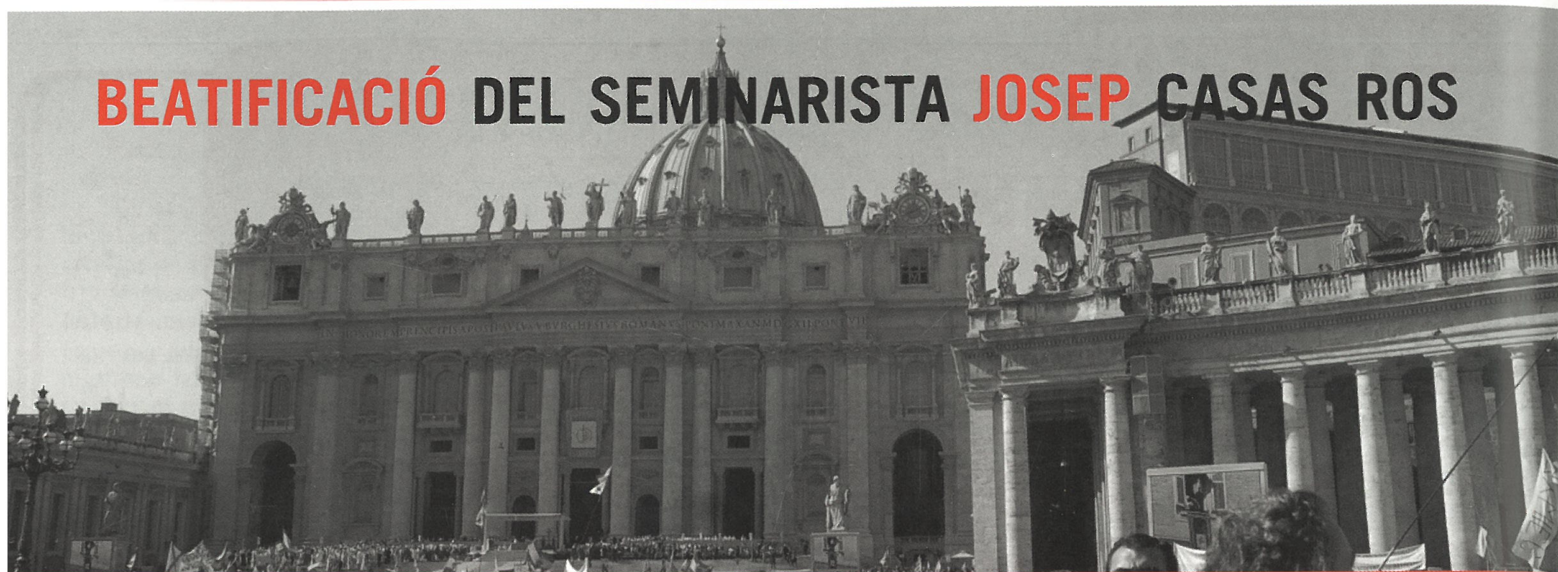
El dia 15, Mn. Josep Serra va celebrar el seu 37è aniversari d'ordenació presbiteral. Un any més de servei a Déu en la seva Església. Per molts anys!

El cap de setmana del **16, 17 i 18 de novembre**, l'equip de formadors va assistir a les Jornades Nacionals de Pastoral Vocacional a Madrid.

El dia **19 de novembre**, tots plegats vam participar en la Cadena de Pregària per les Vocacions, amb la celebració de l'eucaristia seguida d'adoració al Santíssim.

El **dia 23 de novembre**, alguns seminaristes i formadors vam marxar a Roma a acompanyar el nostre Arquebisbe en un moment tan important com és ser creat cardenal. No cal dir com aquest esdeveniment ens omple de goig. **Dissabte dia 1 de desembre**, a les 11 del matí, tota l'Arxidiòcesi es va reunir a la Catedral per celebrar l'eucaristia en acció de gràcies pel cardenalat.

BEATIFICACIÓ DEL SEMINARISTA JOSEP CASAS ROS

Plaça i Basílica de Sant Pere del Vaticà

El passat dia 28 d'octubre van ser beatificats a Roma 498 màrtirs corresponents a les persecucions religioses del segle XX a Espanya. Va ser la beatificació més nombrosa de la història. Entre els nous beats hi ha el seminarista Josep Casas Ros, fill d'Ordal, i que va ser assassinat a la plaça Major de Moja el 28 de setembre de 1936.

Per tal de participar activament de les diverses celebracions amb motiu de la beatificació, es va organitzar un pelegrinatge, en el que va participar tot el Seminari, juntament amb alguns preveres i laics que s'hi van afegir, fins a formar un grup d'unes 60 persones. L'estada a Roma va durar des del divendres dia 26 a la nit fins al dilluns dia 29 al migdia.

Els actes corresponents a les celebracions van començar el dissabte, amb una vetlla de pregària com a acte d'acollida als peregrins, a Sant Pau Extramurs. Les paraules que subratllà el cardenal Carlos Amigo, arquebisbe de Sevilla, va emfatitzar que "és possible vèncer el mal a còpia de bé", i va comptar també amb la intervenció del president de la Conferència Episcopal Espanyola, Mons.Ricardo Blàzquez, que va recordar com els màrtirs van morir perdonant, i va fer una crida a "recórrer els camins de la reconciliació, del perdó i de la pau, ja que l'actitud dels màrtirs davant la mort és una ferma invitació a la convivencia respectuosa en la pluralitat".

> "Abans de morir van perdonar la vida a aquells que els perseguien"

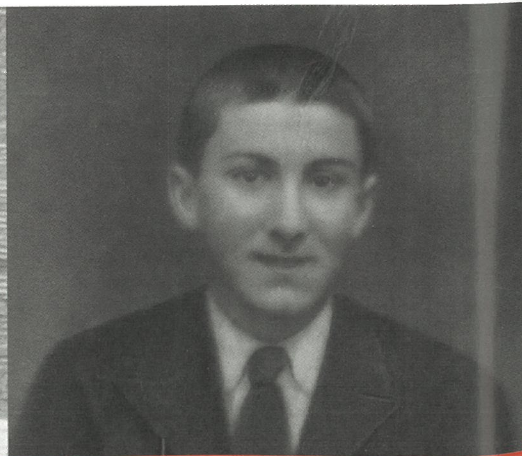
El matí de diumenge va correspondre a la celebració de la beatificació a la plaça de Sant Pere, presidida pel cardenal José Saraiva, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants. Hi van assistir uns 50.000 pelegrins. El Cardenal Saraiva va recordar que el missatge dels màrtirs "és un missatge de fe i d'amor, subratllant que abans de morir van perdonar la vida a aquells qui els perseguien; és més, fins i tot van pregar per ells". Un cop acabada la celebració, el papa Benet XVI es va adreçar als pelegrins durant el rés de l'Àngelus, recordant-los que el testimoni dels màrtirs, "les seves paraules i gestos de perdó vers els seus perseguidors, ens impulsen a treballar de manera infatigable per la misericòrdia, la reconciliació i la convivència pacífica".

Dilluns al matí es va celebrar una eucaristia d'acció de gràcies, presidida pel cardenal Tarcisio Bertone, secretari d'Estat de la Santa Seu. A més dels actes corresponents a la beatificació, vam visitar alguns llocs significatius de Roma, com ara les quatre basíliques majors, el Colosseu,

Fent cua per entrar a la plaça...

El papa Benet XVI

Beat Josep Casas Ros

Quan es va descobrir el tapís de les imatges del màrtirs

o les catacombes de Domitila, on el dissabte hi vam poder celebrar l'eucaristia.El clima que es vivia a Roma, tant dins del grup com a les diverses celebracions, era de gran atenció a les recomanacions de misericòrdia, perdó, concòrdia i reconciliació. Un bon exemple en són els pares del nostre beat Josep Casas que, com ens recorda el seu germà petit, Mn. Xavier Casas, van perdonar un dels delators del seu fill, veí seu, negant-se a revelar la seva identitat per acusar-lo un cop acabada la guerra, i fins i tot van ajudar-lo en els moments de necessitat.

Avui, els seminaristes i amics del Seminari tenen un nou intercessor (a més del beat Josep Maria Peris), a qui dirigir-se en la pregària per les vocacions sacerdotals i per la concòrdia en la nostra Església i en la nostra societat.

Juan Ramón La Parra
3r Teologia

Els pelegrins durant la missa de beatificació dels màrtirs

Missa a les catecombes de Domitila

BARCELONA

DONAR RESPOSTA AL DO DE DÉU

Ambdata del 24 de setembre es feia pública la carta pastoral que, amb el títol "Les vocacions sacerdotals, do de Déu", el Sr. Arquebisbe adreça a tots els membres de l'Arxidiòcesi: preveres, diaques, religiosos, religioses, laics i laiques. I és que les vocacions sacerdotals són una responsabilitat de tota l'Església, tota la comunitat cristiana s'ha de sentir cridada a tenir cura de la pastoral vocacional.

Tota vida cristiana és vocació: hem d'estar disposats a servir i a donar la vida, a donar resposta a la interpel·lació de Jesús: "Sigueu sants com el vostre Pare del cel és sant" (Mt 5,48). En el text de la carta se'ns demana de promoure un "bon clima" que permeti als cristians plantejar-se la pregunta: *què vol de mi el Senyor?* des d'una actitud atenta a la crida de Déu, perquè Ell és qui té sempre la iniciativa en la vocació. En aquest procés és important la pregària, posant en presència de Déu el fet que, quan Ell truqui, trobi un cor ben disposat a escoltar la seva crida.

Cadascú ha de vetllar, des de la seva responsabilitat, per tal que es dugui a terme una "pastoral vocacional entusiasmada". Les famílies han d'oferir les condicions favorables que puguin permetre el naixement de les vocacions; però en la proposta, i més concretament en el desvetllament vocacional, hi juga també un paper molt important el testimoniatge del prevere, que transmeti il·lusió pel propi ministeri. Són múltiples els casos que es podrien trobar. Mons. Lluís Martínez Sistach ens proposa l'exemple del nostre seminarista màrtir, el beat Josep Casas Ros, en la vocació del qual va tenir influència sens dubte el rector d'aleshores a Sant Esteve d'Ordal: Mn. Isidre Solsona. El Seminari diocesà, que ofereix als candidats formació humana, espiritual, intel·lectual i

SANT FELIU DEL LLOBREGAT

ACTE DE COL·LOCACIÓ DE LA PRIMERA PEDRA

El passat dia 15 de setembre, a les 12 h, es va celebrar l'acte de col·locació de la primera pedra de la Casa de l'Església del Bisbat de St. Feliu del Llobregat. Es va realitzar al recinte del Col·legi del Bon Salvador. Presidit pel bisbe Agustí Cortés, comptà amb la presència de la Directora General d'Afers Religiosos de la Generalitat i de l'alcalde de Sant Feliu entre altres personalitats civils i religioses.

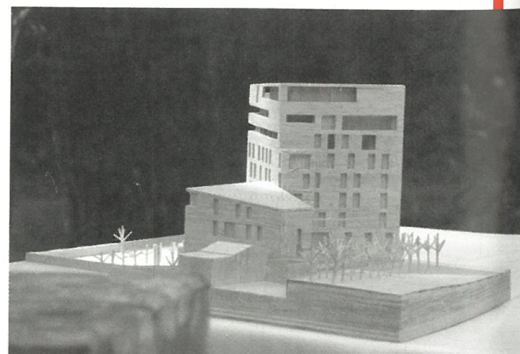
Com és sabut, actualment els serveis diocesans es duen a terme, provisionalment, en un edifici propietat de la Caixa del Penedès, adjacent a la catedral de Sant Llorenç, a la plaça de la Vila.

L'acte s'inicià amb una explicació del projecte del nou edifici del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat a càrrec de Mn. Xavier Armengol, delegat diocesà de Patrimoni. Després intervingueren els realitzadors del projecte: la Sra. Núria Canyelles i el Sr. Ramon Andreu, que formaven part de la Comissió de la Casa de l'Església. Aquests han dissenyat un conjunt de dos edificis: el principal de, set plantes i el secundari –unit al primer- de dos plantes, amb una superfície total de 4.946 m^2. Està format per dos cossos per tal d'acollir dos vessants diferents: l'edifici baix ofereix un espai de trobada de tota la realitat diocesana, on les diferents activitats eclesials s'hi trobin acollides, i l'edifici alt és un espai de residència del titular del Bisbat, així com també per a la ubicació dels despatxos de les vicaries, del tribunal eclesiàstic i de l'arxiu històric del Bisbat. Els autors del projecte han volgut garantir un edifici pràctic, viu, acollidor, funcional, sostenible, habitable i que doni cabuda a la infrastructura necessària.

Seguidament van tenir lloc els parlaments institucionals: amb les intervencions, entre d'altres, de la Sra. Montserrat Coll i Calaf, Directora General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya; del Sr. Juan Antonio Vázquez, alcalde de Sant Feliu del Llobregat i de Mons. Agusti Cortès, bisbe de Sant Feliu. Tot seguit es va dur a terme la benedicció de la primera pedra, i el trasllat de la mateixa al lloc exacte on quedarà posada. Finalment es va acabar amb un petit refrigeri.

Francisco García Baca
4t Teologia

Maqueta de la casa de l'Església

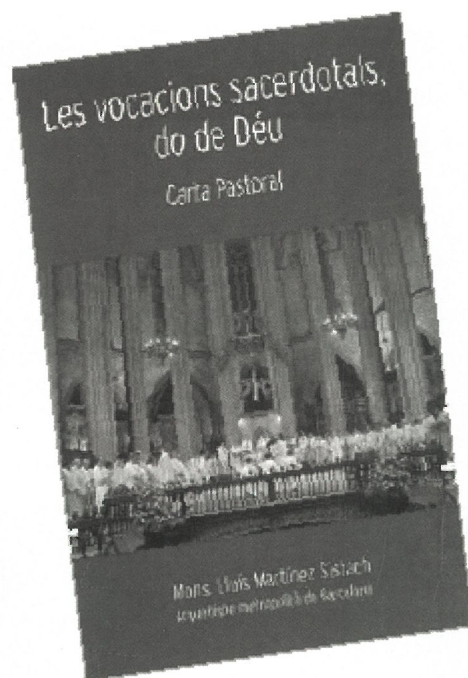
pastoral, és una peça clau en aquesta tasca de continuïtat del ministeri sacerdotal de l'Església.

El contingut de la Carta Pastoral està en plena consonància amb les paraules de Benet XVI: "encara que en algunes regions hi hagi escassetat de clergat, mai no ha de faltar la confiança que Crist continua suscitant homes que, deixant qualsevol altra ocupació, es dediquin totalment a la celebració dels sagrats misteris, a la predicació de l'Evangeli i al ministeri pastoral." (*Sacramentum caritatis* n. 26). No hem de defallir, cal promoure la pastoral vocacional.

Espero que aquest petit tast ens esperoni, si encara no ho hem fet, a llegir i treballar el text íntegrament. Ara, acabem, de la mateixa manera que la carta, demanant "que Maria intercedeixi perquè en el poble cristià no manquin servidors de la joia divina: sacerdots que, en comunió amb els seus bisbes, anunciïn fidelment l'Evangeli i celebrin els sagraments, prenent cura del Poble de Déu, i estiguin disponibles per evangelitzar tota la humanitat."

Miquel Álvarez Rodríguez
ETAPA PASTORAL

VACANCES? TEMPS DE DÉU!!!

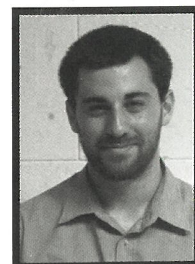
Ja hem començat un nou curs al Seminari. Enrere queden les vacances i el temps d'estiu i de calor. Al Seminari, els qui ens preparem per a ser preveres en les comunitats, ens dediquem a madurar humanament i cristianament, formar-nos profundament en la Paraula de Déu i la vida de l'esperit. Aprofundim la vida cristiana de comunitat i de servei als qui ens envolten.

A l'estiu, temps de vacances, no vàrem deixar enrera res de tot això, sinó que ho seguírem madurant en un altre entorn. Lluny d'estar ociosos, els seminaristes aprofitem el temps d'una certa distensió per ampliar les dimensions cristianes de la vida formativa. Així, un servidor va dedicar un mes a estudiar anglès, enviat pel seminari. A més, vaig fer una estada d'una setmana a Taizé i una altra a Madrid, en unes convivències per a seminaristes amb inquietuds missioneres. També vaig fer feina a la parròquia, preparant el nou curs, amb els nou projectes (esplai, catequesi,...), algun voluntariat,... i també vaig passar alguns dies amb la família i els amics (òbviament, això també s'ha de cuidar).

Paisatge de la costa d'Irlanda

Però no sóc pas una excepció. Tots els meus companys van dedicar el seu temps de "descans" de manera semblant, ja sigui participant en voluntariats com el de l'hospitalitat de Lourdes, treballant en el Seminari, esplais i colònies, recessos i pelegrinatges, trobades de seminaristes, cursets de formació, fent el camí de Santiago, etc. En resum, uns estius ben variats, però amb un mateix objectiu: fer del temps de vacances un temps de Déu!

I, finalment, tots junts vàrem acabar aquests dies amb uns exercicis espirituals d'una setmana; la millor preparació per a començar un nou curs, units espiritualment els uns amb els altres en Déu.

Joan García de Mendoza
5È TEOLOGIA

Pedro Rivero San José, nascut e 1957, en el si d'una família nombrosa i de forta tradició cristiana, porto dedicant-me a l'educació des dels 18 anys. Tinc la inquietud de ser útil a la comunitat cristiana des de servei i em sento cridat a seguir Jesús amb fidelitat i coherència de vida com a capellà. Estic molt content d'estar en el Seminari agraeixo de tot cor la magnífica acollida que he rebut per part de tothom. *Deo Gratias*!

Sóc en **Josep Rodríguez i Fernàndez,** visc a Mataró des de fa 34 anys, sóc tècnic de qualitat i estudio 3r de Teologia a la Facultat, i ara sóc al Seminari per consolidar el meu discerniment vocacional obert al sagrament de l'orde sacerdotal. És per això que en dono gràcies a Déu, i desitjo amb molt entusiasme respondre a l'amor rebut amb una sincera i generosa obertura cap a Ell i als germans.

Sóc en **Felio Vilarrubias**, de Barcelona. Els camins de Déu són del tot inescrutables i les circumstàncies de la vida ordinària ens fa veure el que Ell vol de nosaltres. En tot allò que ens ocupa el dia a dia, en el compartir amb la família i els amics i els companys de treball, allà és on Déu ens espera i ens sadolla del seu Amor. Que per què capellà? Durant un estiu vaig anar de missions amb la parròquia i, entre els més necessitats, malalts i abandonats, vaig sentir que Jesús pobre, malalt i abandonat em demanava que el consolés i vaig decidir entrar al Seminari per conèixer millor Jesús i acompanyar els altres a descobrir l'Amor que Déu té per cadascú de nosaltres, els seus fills.

El meu nom és **Francesc Camón Gavín**. Després de 19 anys com a religiós, aproximadament fa 3 o 4 anys vaig sentir la crida al sacerdoci diocesà. El fet d'haver col·laborat en diverses parròquies al llarg d'aquests anys, ha reforçat que m'ho plantegés. Vaig participar en les trobades vocacionals del Seminari durant dos cursos, i després d'un procés de discerniment, he decidit entrar al Seminari Diocesà de Sant Feliu de Llobregat.

Em dic **Sanyika Benarik**, sóc de la ciutat de Becej (república de Sèrbia) i he cursat dos anys de filosofia i un de teologia a Budapest, Hongria. He decidit venir a Catalunya per tal de continuar els estudis eclesiàstics i així poder arribar a ser sacerdot, si així és la voluntat del Senyor. Sóc de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Em dic **Juan Pablo Diala** i sóc de Malabo, Guinea equatorial. Ja fa tres anys que estic a Catalunya i ara últimament vivia a Santa Coloma de Gramenet i treballava de cuiner. Estic molt il·lusionat per entrar en el Seminari.

Hola, em dic **Ramon Batlle**. Tinc 41 anys. Després de diversos anys de discerniment, i havent començat i prosseguit els estudis eclesiàstics, aquest any entro al Seminari de Barcelona, com a alumne de cinquè curs, amb la finalitat de completar els meus estudis i, si Déu vol, poder arribar a ser prevere d'aquesta església de Barcelona.

NOUS INGRESSOS

Sóc en **Ramon Santos Iriart**; Deixa-ho tot i segueix-me! Quan em semblava que espiritualment anava ben encaminat i, havent assolit una posició social que em permetria viure plàcidament, em trobo que el Senyor em diu: "dóna un pas més, lliura't més plenament a mi, deixa totes les teves seguretats i afanys i segueix-me". Ara em trobo en aquesta nova etapa de la meva vida que m'aporta una alegria i una felicitat que no m'havia pogut imaginar.

UN NOU CURS AL MENOR

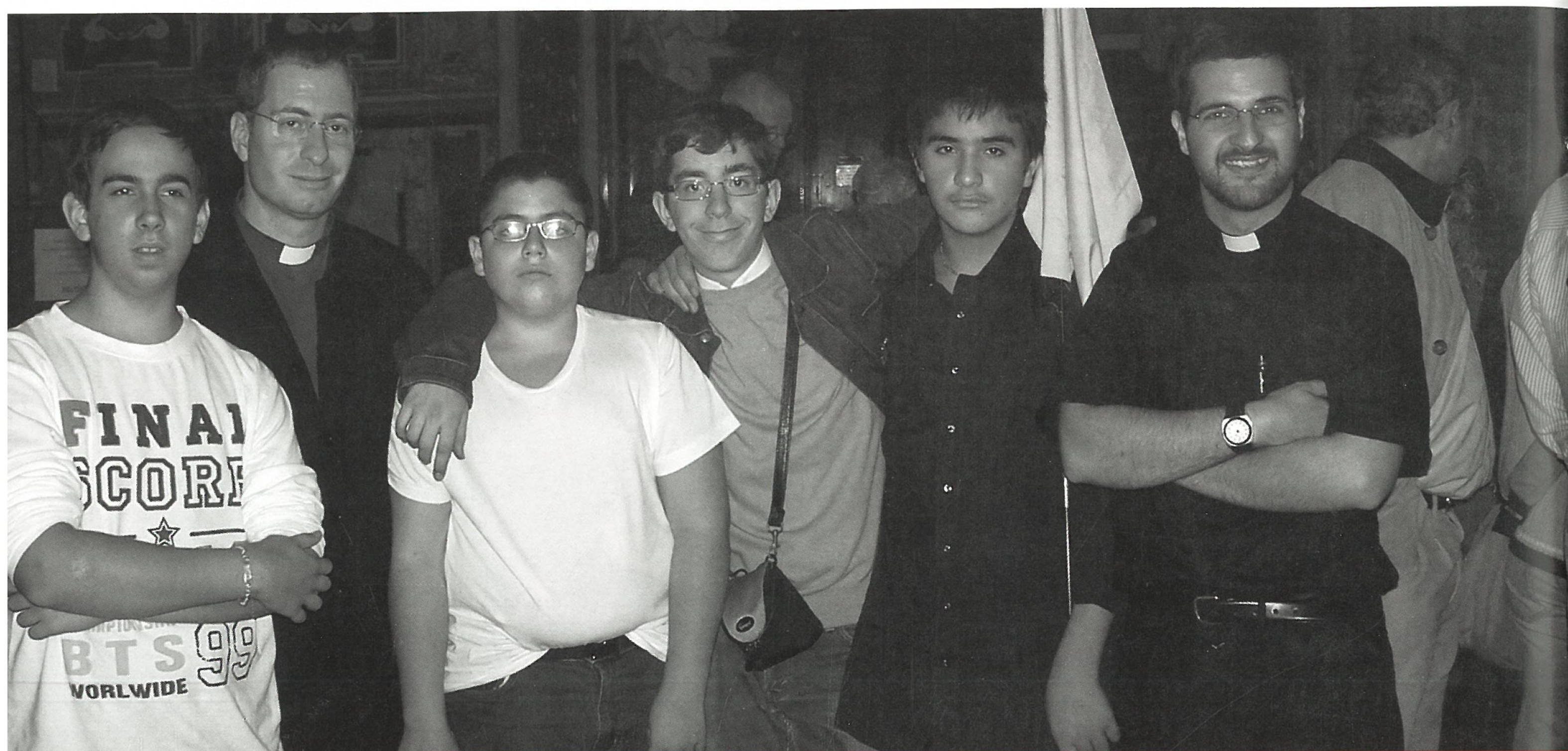

Foto de grup del Seminari Menor a Roma

La primera notícia de la formació d'una petita comunitat de nens que ajudaven als serveis litúrgics a la Catedral de Barcelona es remunta a l'any 1600. Al llarg dels segles aquesta comunitat d'adolescents tindrà la seva secció particular dins del Seminari de Barcelona, fins a 1945, en què aquest queda desdoblat en el Seminari Major i el Seminari Menor. Actualment el Seminari Menor s'ubica en el mateix edifici del Major, recuperant, per tant, l'estreta i pròxima relació que durant segles havia mantingut. Ara bé, es conserva una autonomia plena quant a litúrgia, horari i ritme de vida es refereix, amb capella, sales d'estar, biblioteca i menjador propis.

Així doncs, podem dir que aquest curs 2007-08 continua una aventura vocacional de segles per als qui formem el Seminari Menor. Enguany han entrat dos nous seminaristes menors. Per tant, hi ha quatre seminaristes menors de l'arquebisbat de Barcelona i un del bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Tots ells assisteixen com alumnes a l'Escola "Shalom", escola cristiana de les Esclaves del Sagrat Cor situada a pocs metres de l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, i es reparteixen en els diversos cursos de l'Educació Secundària Obligatòria i el Batxillerat.

Però aquesta aventura de segles continua el seu camí, i una nova experiència es va engegar l'any 1998: el Seminari Obert. Aquest és un espai de trobada que es fa un cap de setmana al mes, dirigit a nois de 12 a 18 anys que es plantegen el seguiment de Jesús fent-se capellà, en un clima fraternal, alegre, dedicant temps a la reflexió, a la convivència, al joc i a la pregària. En aquest curs hi participen 8 nois de les diòcesis de Sant Feliu i Barcelona.

Com veieu, encara avui té sentit el Seminari Menor, i és que la vocació no té fronteres d'edat, sinó que és la disposició personal a escoltar la crida de Déu que es manifesta fins i tot en els més petits. I aquesta tasca té més sentit enmig d'un ambient que fa difícil viure la fe, fent palès la necessitat d'oferir als nois un espai privilegiat de trobada amb el Senyor. Per això, no deixa de ser una llavor d'esperança el fet que encara hi hagi nois que vulguin donar-ho tot per servir els altres, i que es plantegin el futur de les seves vides. Una resposta a la crida que fa Déu conforme a l'edat, però amb uns trets propis: l'alegria i la il·lusió.

Mn. David Álvarez
Formador del Seminari Menor

CONVIVÈNCIES D'ESCOLANS

Aquest estiu uns quants escolans de les nostres parròquies van poder gaudir d'uns dies de convivència, de pregària, de festa i de vacances. Van ser del 5 al 8 de juliol, en la Casa d'Exercicis Pare Manyanet de Begues. Hi vam participar un total de 19 escolans, d'entre 10 a 18 anys, vinguts de: Badalona, Barcelona, Begues, Cornellà, Hospitalet, St. Vicenç dels Horts i Vilafranca del Penedès.

En aquestes convivències del curs 2006-07 vam presentar als escolans les figures vocacionals de St. Pau, St. Francesc d'Assís i el beat Mn. Pere Tarrés. Uns personatges que van presentar la seva vida, la seva amistat amb Déu, i el motiu pel qual van decidir seguir a Jesús. I aquest aprofundiment el vam dur a terme a través de jocs, proves i pregàries, que ajudaven a donar un to alegre a aquesta trobada. A més, vam poder gaudir d'instants de cants amb la guitarra, de jugar a futbol, de banyar-nos a la piscina, de missa cada dia.

Només voldria destacar dos moments de les Convivències: l'última nit i l'Eucaristia dominical. L'última nit la vam aprofitar per fer una mica de vetllada i va ser molt exitosa. En ella els nostres escolans van fer gala del seu humor, del seu do de cants, de representar obres de teatre. En definitiva va ser una vetllada molt creativa. I l'Eucaristia dominical, que vam celebrar a la Parròquia de Begues, animant els cants i ajudant a l'altar. Allà els nostres escolans van fer un bon equip de seguidors de Jesús i de servidors de l'altar: feia goig veure tants nois ajudant a l'Eucaristia!

Aquest curs la propera Convivència d'Escolans tindrà lloc els dies 5 al 8 de juliol, i hi estan convidats tots els nois que ajuden d'escolans a les nostres eucaristies. Però, abans d'aquestes dates, recordar-vos que el 26 d'abril hi haurà la XV Trobada d'Escolans, que serà, com cada any, al Seminari Conciliar de Barcelona, i en la que hi poden participar els escolans i escolans de les nostres diòcesis.

Mn. David Álvarez
FORMADOR DEL SEMINARI MENOR

Foto de Grup al final de les convivències

El Seminari Menor Obert a la Sagrada Família

ORDENACIONS PRESBITERALS I DIACONALS DE BARCELONA A SANTA MARIA DEL MAR

Mn. Miquel, Mn. Alfed. el Sr. Cardenal, Mn. Bruno i Mn. Sergi

A la basílica de **Santa Maria del Mar** de Barcelona, i per cloure les celebracions religioses de les festes de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de l'Arxidiòcesi i de la província eclesiàstica de Barcelona, tingué lloc el vespre del dia 24 de setembre l'ordenació de dos diaques i de dos preveres, presidida per Mons. Lluís Martínez i Sistach.

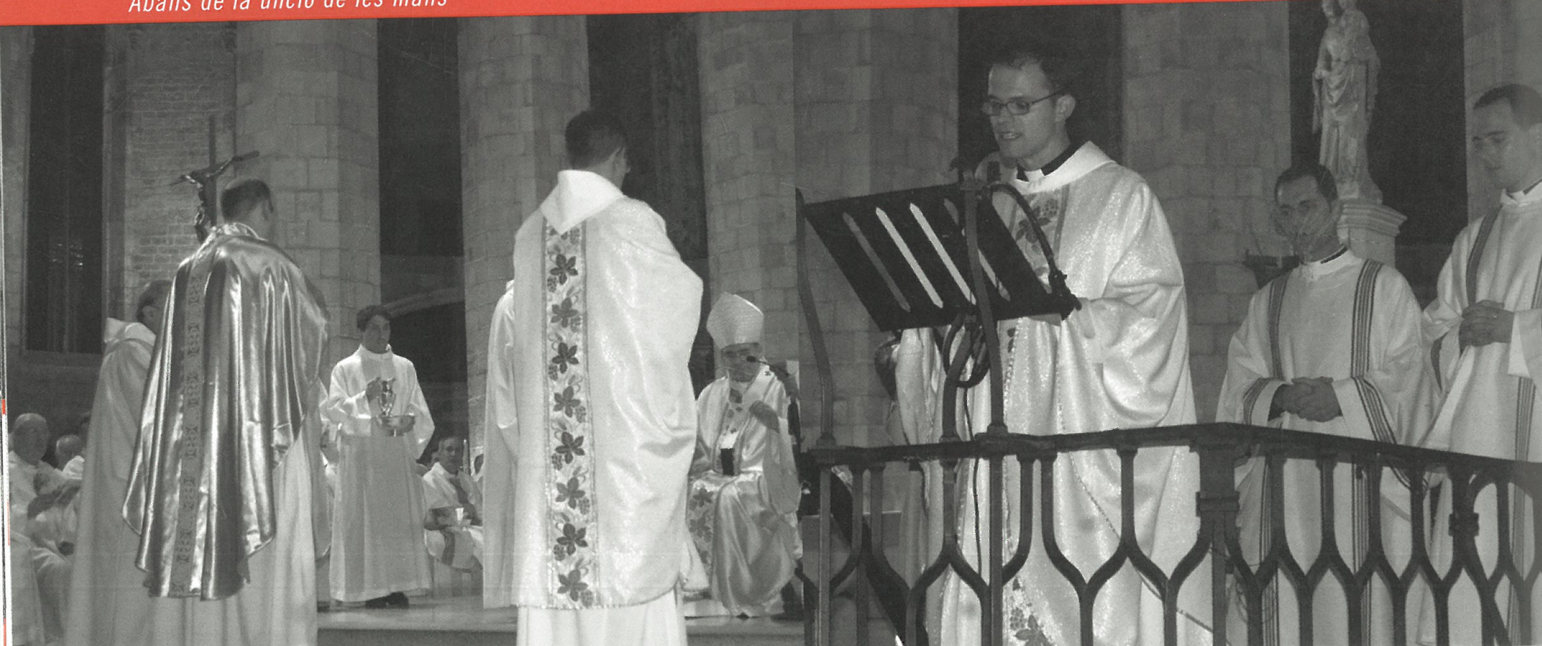
Amb l'església plena de gom a gom i amb una notable presència de joves, en Sergi Notó i en Miquel Ramon van rebre l'orde del diaconat i Mn. Bruno Bérchez i Mn. Alfred Sabaté van rebre el del presbiterat.

Els ordenats són fills de la ciutat de Barcelona, llevat de Mn. Miquel Ramon, que és fill de Montgat. Aquest nou curs, Mn. Miquel Ramon ha començat els estudis a Roma, on també continua els seus estudis Mn. Alfred Sabaté. Mn. Sergi Notó continua col·laborant pastoralment a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià i Mn. Bruno Bérchez és vicari de la de Sant Cristòfol de Premià de Mar.

Al final de la celebració, l'arquebisbe va presentar la carta pastoral que ha escrit titulada *Les vocacions sacerdotals, do de Déu*, i que s'ha publicat arran de la beatificació del seminarista màrtir de Barcelona Josep Casa Ros.

Abans de la unció de les mans

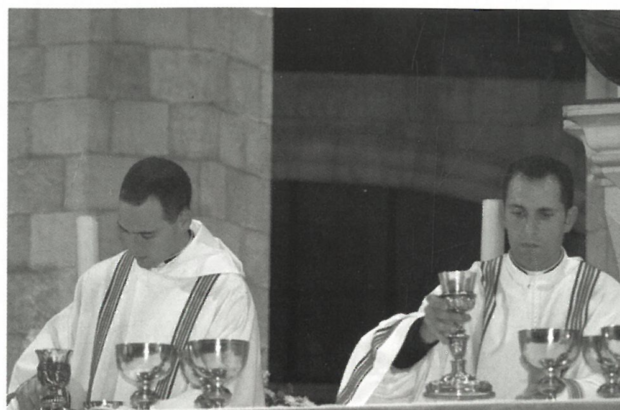
Acció de gràcies de Mn. Bruno Bérchez

TESTIMONI DIACONAL

Quan vaig entrar al Seminari, vaig passar molt de temps observant el nou entorn on havia aterrat. Aquesta posició es manifestava també en les celebracions que fèiem a la capella del Seminari, de manera que acostumava a seure en els darrers bancs per anar contemplant aquella nova realitat. Passat un temps, vaig adonar-me que el procés continuava endavant i vaig optar per avançar alguns rengles fins arribar als primers bancs. De l'observació vaig passar a la integració. Amb el lectorat vaig acostar-me a l'ambó de la Paraula i amb l'acolitat podia participar des del presbiteri ajudant en l'altar. M'estava acostant cada cop més. El dia 24 de setembre, a la basílica de Santa Maria del Mar, històric enclavament del que ja hi ha constància a l'any 998, vaig ser ordenat diaca juntament amb un company de curs, al servei de la Església. Ja podia besar l'altar!!

Els dies previs a una festivitat d'aquestes característiques van passant entre preparatius, nervis i il·lusió. Sovint ens quedem amb la solemnitat de la celebració, però a mi m'agradaria ressaltar els "altres preparatius", que són aquells que desemboquen formalment en el do de rebre l'ordenació en una festa per a l'Església. És el cas de la declaració, l'exploració de la voluntat i la professió de fe. Jo vaig viure aquests tres moment previs a l'ordenació com l'avantsala d'una gran estança, a la que s'havia d'accedir no només amb les millors gales sinó amb el convenciment que els millors anys de la vida que m'ha regalat el Senyor havien de passar en aquella avantsala contemplant les meravelles que Déu tenia pensades per a mi i per als meus companys d'ordenació. Prometre amb voluntat sincera, declarar i manifestar lliurement i la disposició per acceptar el compromís, i acollir i professar totes i cadascuna de les veritats contingudes en la professió de fe, constitueixen uns moments d'intensitat i d'interioritat previs a l'ordenació que representen el final d'una etapa i el començament d'una altra: la vida consagrada al servei de Déu i de la humanitat.

Els diaques preparant les ofrenes

A través de l'orde del diaconat, l'Església m'encomana una tasca de servei i d'assistència. Sentir-te cridat al presbiterat i començar a caminar assistint precisament el prevere, constitueix una oportunitat de privilegi per recordar i manifestar la importància del ministeri diaconal, tan preuat des dels primers anys del cristianisme. La proclamació de l'evangeli, l'enunciació de les intencions de l'oració universal, la preparació de l'altar i la distribució de la comunió, constitueixen les tasques principals que, a partir d'ara, hauré d'acomplir, i que les acullo com un servei que descansa en l'auxili del prevere, del bisbe i de tota l'Església. Sentir-me cridat a aquest ministeri desvetlla en mi una gran responsabilitat que demano al Senyor em concedeixi realitzar-la sense parcialitat, amb amor i fidelitat, perquè Déu ha posat la confiança en mi de manera total. Dono gràcies a la verge Maria, Mare de Déu i ombra callada de Crist, per la seva presència silenciosa d'orientació i il·luminació del meu navegar. I des d'aquí vull demanar-vos un senzill favor: la vostra pregària per la perseverança de tots els qui ens preparem per esdevenir un dia sacerdots del Crist per a tots vosaltres.

Mn. Sergi Notó
Diaca

ORDENACIONS PRESBITERALS A TERRASSA

Felicitem amb molta alegria els benvolguts companys Mn. Joan Lázaro Padrós i Mn. Andreu Rodríguez Morales, del Seminari de Terrassa que van rebre l'ordenació presbiteral el passat diumenge dia 4 de novembre del 2007, a les 18 hores, a la Catedral de Terrassa de mans de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe d'aquesta seu.

Mn. Andreu i Mn. Joan al final de la celebració

El Seminari al costat del nou Cardenal

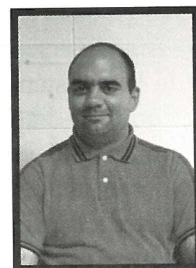
Quan encara sentíem el ressò de les beatificacions dels màrtirs dels anys trenta del segle vint a Espanya, en el que el seminarista Josep Casas Ros va ser beatificat, el Seminari Conciliar de Barcelona es tornà a fer present a Roma. Aquesta vegada per a la creació com a cardenal de l'Església Catòlica de l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, amb el títol de Sant Sebastià a les Catecombes.

En un ambient acollidor i joiós, el grup dels seminaristes de 3r i 4t, acompanyats pel Sr. Rector, Mn.Turull, i pel formador, Mn. Serra, arribàrem a Roma la nit del divendres 23 de novembre.

El dissabte 24 haguérem de matinar per celebrar l'eucaristia a la "Mater Ecclesiae", residència molt a prop del Vaticà on ens vam allotjar. Després d'esmorzar i, vestits com mana el protocol, amb sotana, ens vam dirigir cap a Sant Pere del Vaticà, on, en una litúrgia de la paraula presidida pel Sant Pare, es va fer lliurament del birret als cardenals que van ser creats en aquest Consistori, 23 en total. Després de dinar, i continuant amb l'atapeïda agenda que van seguir en la peregrinació, vàrem tornar a Sant Pere. Ara tocava la visita de felicitació als cardenals en els estatges vaticans. El cardenal Lluís ens va rebre molt joiós i es va fotografiar amablement amb nosaltres.

El diumenge 28 vàrem esmorzar molt de matí i cap al Vaticà altra vegada. En aquesta jornada el Sant Pare va presidir la missa d'acció de gràcies pels nous cardenals en la solemnitat de Crist, Rei de l'Univers; i va lliurar l'anell de la seva nova dignitat als cardenals creats el dia abans. La tarda d'aquest dia va ser eminentment protocolària. Convivència i visita al Col·legi Espanyol de Sant Josep i després a l'ambaixada d'Espanya davant la Santa Seu. Cal dir que en tots dos llocs vam ser molt amablement rebuts i vam comptar amb la presència i la proximitat del flamant cardenal de Barcelona.

Dilluns al matí vam tenir audiència amb el Sant Pare a l'aula Pau VI. Durant aquets dies Benet XVI va insistir en tots els actes sobre la unió de l'Església amb el cap que significa la figura del cardenal i l'esperit de servei que s'ha de fer present en els cardenals, arribant si cal a vessar la sang. A la tarda del dilluns vam tenir una missa d'acció de gràcies presidida pel nou cardenal de Barcelona a l'església nacional espanyola a Roma anomenada "Església de Santiago, sant Iledefons i Montserrat dels espanyols". No podíem marxar de la Ciutat eterna sense dir-li adéu a la nostra Moreneta. Que Ella vetlli pel nou cardenal, per l'Església que pelegrina a Barcelona i perquè tots nosaltres siguem fidels i estimem l'Església i el Sant Pare.

Carles Barba
3r Teologia

El Sr. Cardenal amb la bibliotecària i el seu marit

El grup del Seminari davant la basílica

El Sant Pare

Resant laudes a la plaça de sant Pere

Visitant la capella Clementina

Fent cua per a entrar a la plaça

El Sr. Cardenal en el moment de rebre l'anell cardenalici

El Sr. Cardenal amb altres bisbes de Catalunya · *Amb el bisbe Agustí* · *Abans de l'Eucaristia del diumenge*

Alguns dels seminaristes que van anar a Roma

Les Carmelites Missioneres al nostre Seminari de Barcelona

Durant la dècada dels anys vint, els superiors del Seminari, aleshores Operaris Diocesans, van veure la necessitat de la figura d'algú que s'encarregués de diverses tasques de servei ordinari en aquesta institució. Durant l'estiu de 1922 es demanà a la Congregació de les Germanes Carmelites Missioneres aquest servei. D'entrada, això els sobtà molt: era la primera vegada que se'ls demanava un servei d'aquest caràcter, i més, tenint present que la seva obra era l'ensenyament, l'assistència als malalts i les missions. La Congregació, però, veient la importància que tenia aquesta petició, va respondre afirmativament a aquesta sol·licitud dels responsables del Seminari. Així, el setembre de 1922 començava la presència d'aquestes germanes a l'edifici i a tots aquells que hi vivien.

Els primers anys d'una fundació sempre són difícils, i més si té aquestes característiques peculiars. La feina que feien durant aquells primers anys es pot resumir en el servei a la roba de la capella i dels superiors, el rebost i l'alimentació dels seminaristes. Les germanes estaven totalment separades dels seminaristes, fins al punt que van construir un edifici en el xamfrà de ponent, entre els carrers Enric Granados i Consell de Cent, amb totes les estances pròpies d'un convent: capella, habitacions, sala de comunitat, menjador, etc. Cal destacar la vida de clausura sense oblidar les tasques quotidianes. Elles paraven les taules dels diversos menjadors del Seminari, però sense seminaristes, i els passaven els aliments amb un torn, sense veure'ls. La manutenció de les germanes anava a càrrec del Seminari, com també el sou per la feina feta i el sou de totes aquelles persones que les ajudaven en el servei de la casa. Les germanes tenien 15 dies de vacances l'any i depenien totalment de la seva Congregació; per tant, si la Superiora General decidia fer algun canvi, el Rector del Seminari no s'hi podia oposar. I tot un reguitzell de normes per regular una mica la vida de les germanes al Seminari.

Durant el període de persecució religiosa provocada per la Guerra Civil, totes les germanes van poder marxar a temps, abans que vinguessin els exaltats a cremar l'edifici. Ara bé, la Congregació no va estar exempta de màrtirs, i dues germanes que havien pertangut a la comunitat del Seminari van ser víctimes de l'odi a la fe i a l'Església, la germana Gabriela de St. Joan de la Creu i la germana Daniela de St. Bernabé. Els anys de la postguerra van estar marcats per les penúries i la pobresa. Sort en va tenir el nostre Seminari de la presència de les germanes que, amb la seva astúcia, aconseguien els aliments necessaris per als molts seminaristes que omplien la casa. Els anys van anar passant, i el convent anava canviant com també el mateix Seminari. Així, va arribar l'època del Concili Vaticà II i els seminaristes van deixar l'edifici del carrer Diputació per anar a viure en petites comunitats, escampats en diversos barris de la Ciutat Comtal. Les germanes carmelites, però, es van mantenir en el seu lloc, fent també un treball de servei, no als seminaristes directament, però sí a molts preveres de diversos indrets que venien a Barcelona a formar-se, o a fer docència a la Facultat de Teologia de Catalunya. Durant els anys noranta es va construir el nou convent de les germanes, a l'espai que ocupava l'antic menjador dels seminaristes dels cursos de filosofia. En aquella època, els seminaristes ja començaven a tornar a la "casa gran" a residir, però no fou fins a l'any 1999 que totes les comunitats van tornar a viure a l'edifici del Seminari del carrer de la Diputació. La remodelació dels jardins i tanques de l'edifici, l'any 2003, va portar novetat i canvi. L'edifici de l'antic convent va ser enderrocat i, en el seu lloc, es col·locà un gran jardí amb una bonica bassa en el centre, plena de peixos de colors. Era "un espai de privacitat – segons deien els arquitectes – per a les monges que regenten els serveis del Seminari". Un espai del qual n'han gaudit fins a l'actualitat.

A principis d'aquest curs, es va decidir el tancament d'aquesta comunitat per part de la Congregació, després de 85 anys de servei i entrega. Una decisió que va tocar el cor de tantes i tantes persones que hem estimat aquesta comunitat de germanes i valorem el seu servei entre nosaltres. Quan elles marxin ens quedarà el record, i serà en el record que donarem gràcies a Déu per tots aquests anys de companyia, estimació, anècdotes i esdeveniments, somriures i tristeses, d'aquell amor maternal que només elles ens podien donar a aquells que ens hem estat formant al Seminari. Donarem gràcies a Déu per tantes monges que amb la seva presència al nostre costat, un testimoni de servei i sacrifici sovint desapercebut, ens han ajudat a viure la nostra vocació vers el ministeri sacerdotal. Sense elles, molts no seríem on som. No trobaríem enlloc mots per agrair-vos el vostre servei, per això no us volem dir "adéu", sinó "gràcies"!

Agustí Roig
Etapa Pastoral

AMICS DEL SEMINARI

Gna. Dolors

Ningú no dubta que una de les persones que més s'ha desgastat per aquesta casa del Seminari és la Gna. Dolors Sánchez Teixidó. Ara, després de 40 anys de presència al Seminari, ella i les dues germanes que resideixen també a la comunitat de Carmelites Missioneres han de marxar. És per això que, com a petit record, li fem aquesta entrevista:

-Hola Mª Dolors, Bona tarda!

-Què tal, Josepet!

-Molt bé! Tindries una estona per al Portal Obert? Ja han passat quaranta anys des que vas venir aquí, al Seminari. Quins records bonics t'emportes?

-Són tants, els records bonics, que no és fàcil de precisar. Més de mitja vida. En termes generals jo he crescut com a persona (vaig arribar molt joveneta, amb vint-i-cinc anys), he anat forjant la meva vocació a la vida consagrada, he vist molts seminaristes arribar al sacerdoci, plens d'il·lusió i vitalitat i m'emporto l'amistat de molta gent; tant sacerdots, seminaristes, personal de la casa o simplement gent que durant tots aquests anys han tingut un contacte més o menys fort amb el Seminari.

-Segurament hi haurà alguna anècdota, no?

-Anècdotes, moltes; una d'elles és que durant una temporada els seminaristes, amb ganes de jugar, amagaven les plates quan acabaven de menjar i, a l'hora de recollir, no les trobàvem. Ells s'ho passaven bé mentre nosaltres les buscàvem. Han estat moments realment de riure molt i passar-s'ho bé.

-En aquests anys t'has dedicat totalment als seminaristes. Per què te'ls estimes tant?

-Sempre he pensat que aquesta missió que Déu m'havia encomanat l'havia de fer amb una entrega total . El tracte amb les persones engendra afecte. Jo m'he estimat i m'estimo de cor tots els seminaristes que han passat per aquesta casa. Bé, és la nostra missió com a cristians: Estimar. Si no estimem, tenim la batalla perduda. Després de tants anys de tractar amb els seminaristes, una els sent com a uns fills, gairebé; amb tot el respecte per les mares dels seminaristes.

-Durant tots aquests anys n'hauràs vist de tots colors...

-Sí, és veritat; però m'estimo més recordar tot el que ha estat positiu, que ha estat molt. Penso que recordar els mals moments no és massa bo de vegades, perquè ens quedaríem només amb això; això ens passa sovint, però no és bo recrear-s'hi. Sempre que hi ha moments més baixos hem de tenir present el Crist, que en va tenir, i molts, de moments baixos. Marxo del Seminari recordant els bons moments. Això ajuda a créixer la persona i també ajuda a ser agraït amb tothom. Penso que és una actitud molt cristiana.

-El llegat que deixes és molt gran, en aquesta casa. Quina és la teva sensació sobre això?

-He fet el que pensava que havia de fer i sempre he sentit la força de Déu i de la Comunitat, i m'agrada recordar la frase del mateix Jesús, que diu "som uns servents inútils". No me'n vaig pensant que he estat "la protagonista de la pel·lícula", tan sols he fet el que em corresponia. Certament que he portat moltes coses a les meves espatlles. Quan les coses s'han fet amb amor ja no cal dir res més. La frase de Jesús és molt il·lustrativa: "Hem fet només el que havíem de fer", pel Regne de Déu.

-En començar una nova etapa, què ens diries a nosaltres?

-La vocació és un tresor que s'ha de cuidar i cultivar. Déu crida i Ell no falla mai. Mireu l'exemple del beat P. Palau que, malgrat les dificultats, mai no tirava enrere; com ell deia: "Quan Déu em crida no hi ha cap cosa que se'm posi per davant, per dura i difícil que sigui". Ell, quan li tiraven per terra tots els projectes que tenia pensats, i no arribaven a port, mai no llençà la tovallola, al contrari, va continuar endavant, confiant plenament en el Senyor.

Moltes gràcies per tot. Ànims i endavant!!!

Josep Teixidó
1ER TEOLOGIA

preparem...

25è Aniversari de PORTAL OBERT 1983-2008

Les celebracions seran entorn el dia del Seminari

8 de març de 2008

